

θερίας, ὑπὲρ πατρίδος καὶ κατὰ πατρίδος, κατὰ τυρηνίας καὶ ὑπὲρ τυρηνίας.

Οὕτω λοιπὸν αἱ ἑλληνικαὶ πολιτεῖαι ὑπέκυψαν εἰς τὴν ῥήνην τοῦ πανδαμάρτος χρόνου, ὃς οὐδὲ γῆς καὶ θαλάσσης φεῖδεται, νήσους ἀναδεικνύων, ἔνθα πρότερον ὑπῆρχεν ἀπέραντον πέλαγος, ποταμούς, ξηραίνων, ῥοὰς ὑδάτων ἀλλαχοῦ ἀναφαίνων καὶ κατακλύζων ἡπείρους. Τοιαύτην δὲ ἐπὶ τούτων ἔχων δύναμιν, πολλὰ μᾶλλον ἐπενεργεῖ εἰς τὰ ἄστατα καὶ ἀκροσφαλῇ ἀνθρώπινα ἔργα, ἔργα τὰ ὅποια, ὑπὸ ἀσθενῶν ἀνθρώπων γινόμενα, ὑπὸ ἀνθρώπων ἐμπαθῶν ἐνεργούμενα, εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ φθαρῶσι.

Τοσούτῳ δὲ μᾶλλον συνέβαινε τοῦτο ἐν ταῖς Ἑλληνικοῖς, ὅσον τὸ ἀκραίφνης δημοκρατικὸν πολίτευμα εἶναι ὀλιγοχρόνιον, εἶναι λίαν δυσφύλακτον, ὁμοιάζον τὴν σεμνὴν ἔτι καὶ παρθενικὴν ἡλικίαν τῆς νεότητος, ἥτις, διὰ τῆς ἐλαχίστης ἀπροσεξίας ἀλλάσσουσα κατὰστασιν, πάραυτα μεταβάλλει χαρακτῆρα. Οἱ ἀρχαῖοι νόμοι καὶ θεσμοὶ ὑπῆρχον βεβαίως· ἀλλ' ὁμοιάζον παλαιῶν ναῶν ἐρείπια, τὰ ὅποια καὶ διὰ τὴν χάριν τῆς τέχνης καὶ διὰ τὴν καλλονὴν θαυμάζουσιν οἱ παρερχόμενοι, ἀλλ' οὐδεὶς τιμᾷ πλέον τοὺς ἐν αὐτοῖς πάλαι ποτὲ λατρευθέντας θεοὺς. Ἐκ τούτου δὲ ἀφορμὴν λαβόντες, δὲν ἤθελον ἴσως διστάσει πολλοὶ νὰ εἴπωσιν ὅτι τὸ δημοκρατικὸν πολίτευμα, ἐν Εὐρώπῃ τοῦλάχιστον, ἐφάπαξ ἐξέλιπεν.

(Ἔπεται.)

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΝ. — Ὁ Μένανδρος ἡ περὶ νέας Κωμωδίας παρ' Ἑλλήσι (συνέχεια). — Ὑποτύπωσις τῆς Χριστιανικῆς εὐγλωττίας κατὰ τὸν 4ον αἰῶνα (Ὁ Ἀγ. Γρηγόριος ὁ Ναζιανζηνός.) — Περὶ Προῦτοι, ἀρχαίων κατοίκων τῆς Πρωσσίας. — Ἐρως ἐν Γάμῳ (συνέχεια). — Ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος ὑπὸ Κ. Ἀσωπίου.
